Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΟΥΛΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 196

***"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή,
εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι,
διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52***

Η πιστότητα του Θεού

Υπάρχουν περίοδοι στη ζωή μας που νομίζουμε ότι ο Θεός δεν είναι αξιόπιστος. Η πίστη μας δοκιμάζεται σκληρά, τα μάτια μας θαμπώνουν από τα δάκρυα και δε μπορούμε ν' ανακαλύψουμε τ' αποτελέσματα της αγάπης Του. Τ' αυτιά μας έχουν αποσπασθεί από τους θορύβους του κόσμου, έχουν κουραστεί από τους ψιθύρους του σατανά, και δε μπορούμε πλέον ν' ακούσουμε τους γλυκούς τόνους της γαλήνιας σιγανής φωνής Του. Αγαπημένα σχέδια έχουν σβηστεί, φίλοι τους οποίους εμπιστευτήκαμε μας απογοήτευσαν, ένας δηλωμένος αδελφός ή μια αδελφή εν Χριστώ μάς πρόδωσαν. Έχουμε κλονιστεί. Θέλαμε να είμαστε πιστοί στο Θεό και τώρα ένα μαύρο σύννεφο Τον κρύβει. Το βρίσκουμε δύσκολο, μάλιστα αδύνατο, για την ανθρώπινη φύση να εναρμονίζεται η πρόνοιά Του με τις γεμάτες χάρη υποσχέσεις Του. Ω, τρεμάμενη ψυχή, σκληρά δοκιμασμένε φίλε οδοιπόρε, αναζήτησε τη χάρη που συνερίζεται ο Ησαΐας 50:10: *"Ποιος είναι αναμεταξύ σας που φοβάται τον Κύριο, που υπακούει στη φωνή τού δούλου του; Αυτός, και αν περπατάει μέσα σε σκοτάδι, και δεν έχει φως, ας έχει θάρρος στο όνομα του Κυρίου, και ας επιστηρίζεται στον Θεό του".*

Όταν αμφιβάλλεις για την πιστότητα του Θεού, φώναξε: *"Φύγε από δω, σατανά"*. Παρόλο που δε μπορείς να ταιριάξεις τα μυστήρια σχέδια του Θεού με τις ομολογίες της αγάπης Του, περίμενέ Τον για περισσότερο φως. Στον κατάλληλο χρόνο Του θα στο ξεκαθαρίσει. *"...Αυτό που εγώ κάνω εσύ δεν το ξέρεις τώρα, θα το καταλάβεις όμως μετά από αυτά"* (Ιωα. 13:7). Το επακόλουθο θα φανεί ότι ο Θεός δεν έχει εγκαταλείψει ούτε έχει απατήσει το παιδί Του. *"Και έτσι θα προσμείνει ο Κύριος για να σας ελεήσει, και έτσι θα υψωθεί για να σας λυπηθεί επειδή, ο Κύριος είναι Θεός κρίσης μακάριοι όλοι αυτοί που Τον προσμένουν"* (Ησα. 30:18).

Η κατανόηση αυτής της ευλογημένης αλήθειας θα μας προστατεύσει από το άγχος. Το να νοιαζόμαστε για πολλά, το να βλέπουμε την κατάστασή μας με μαύρο προαίσθημα, το να περιμένουμε το αύριο με απογοήτευση, είναι απόδειξη της φτωχής ανταπόκρισής μας στην πιστότητα του Θεού. Αυτός που νοιάστηκε για το παιδί Του όλα αυτά τα χρόνια, δε θα το εγκαταλείψει ούτε στα γεράματα. Αυτός που άκουσε τις προσευχές σου στο παρελθόν, δεν θ' αρνηθεί να καλύψει και την τωρινή επείγουσα ανάγκη σου. Αναπαύσου στο Ιωβ 5:19: *"Μέσα σε έξι θλίψεις θα σε ελευθερώσει και στην έβδομη δεν θα σε αγγίξει κακό"*.

Η κατανόηση αυτής της ευλογημένης αλήθειας θα διακόψει τη μουρμούρα σου. Ο Κύριος γνωρίζει τι είναι καλλίτερο για τον καθένα μας και ένα από τ' αποτελέσματα της ανάπαυσης σ' αυτή την αλήθεια θα είναι η σίγαση των παραπόνων μας. Ο Θεός δοξάζεται πολύ όταν κάτω από δοκιμασίες και διωγμούς, έχουμε καλές σκέψεις για Εκείνον, υποστηρίζουμε τη σοφία και τη δικαιοσύνη Του και αναγνωρίζουμε την αγάπη Του όταν μας ελέγχει πάντα για το καλό μας.

Η κατανόηση αυτής της ευλογημένης αλήθειας θα προκαλέσει μια αυξανόμενη εμπιστοσύνη στο Θεό. *"Ώστε, κι αυτοί που πάσχουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ας εμπιστεύονται τις δικές τους ψυχές σ' Αυτόν, ως σε πιστόν δημιουργό, με αγαθοποιία"* (Α΄Πετ. 4:19). Όταν με εμπιστοσύνη αφήνουμε τον εαυτό μας και όλες μας τις υποθέσεις στα χέρια του Θεού, έχοντας απόλυτα πειστεί για την αγάπη και την πιστότητά Του, πολύ γρήγορα θα γεμίσουμε με την πρόνοιά Του και θα συνειδητοποιήσουμε ότι: *"Καλά έπραξε τα πάντα"* (Μαρκ. 7:37).

"Ώστε να Τον γνωρίσω"

Πώς μπορώ να αποκτήσω μια άμεση γνώση του Κυρίου Ιησού Χριστού; Στην Προς Φιλιππησίους Επιστολή διαβάζουμε: *"... Εξακολουθώ να τα θεωρώ όλα μειονεκτήματα σε σχέση με το ασύγκριτα ανώτερο αγαθό που κέρδισα γνωρίζοντας τον Ιησού Χριστό.... ώστε να γνωρίσω τον Χριστό και τη δύναμη της αναστάσεώς Του, και να μετάσχω στα παθήματά Του..."* (3:8-10). Ο Απόστολος Παύλος ήθελε να παραμερίσει και ν' απαρνηθεί τα πάντα, προκειμένου να γνωρίσει τον Χριστό. Γι' αυτό, αγαπητοί φίλοι, οι ηδονές αυτού του κόσμου θα πρέπει να παραμεριστούν, η αγάπη αυτού του κόσμου θα πρέπει να ριχτεί στα πόδια του Ιησού, τα πλούτη αυτού του κόσμου, η τιμή αυτού του κόσμου και όλα όσα επιθυμεί το ανθρώπινο μυαλό μας θα πρέπει να παραμεριστούν. Όλες οι επιθυμίες στις οποίες βρίσκουμε ικανοποίηση θα πρέπει να ριχτούν στα πόδια του Ιησού, έτσι ώστε να μπορούμε να πούμε μαζί με τον Απόστολο: *"... Τα θεωρώ όλα μειονεκτήματα σε σχέση με το ασύγκριτα ανώτερο αγαθό που κέρδισα γνωρίζοντας τον Ιησού Χριστό"*. Ενεργούμε έτσι, ώστε να έχουμε ως σκοπό της ζωής μας ένα πράγμα. Όχι έξι, όχι πέντε, όχι τρία, όχι δύο, αλλά ένα πράγμα και μοναδικό – το να ζήσουμε ολοκληρωτικά για το Θεό.

Ο Χριστός είναι η μόνη ελπίδα του κόσμου

Ο κόσμος βρίσκεται μπροστά σ' ένα σταυροδρόμι. Χρειαζόμαστε απεγνωσμένα μια ουράνια λύση για τα κακά της άρρωστης κοινωνίας μας και πρέπει να βρούμε μια απάντηση στην παραλυμένη, αδύναμη εκκλησία μας. Πραγματικά, αυτή είναι η ώρα που εμείς ως χριστιανοί πρέπει να καθαρίσουμε τους ιστούς της αράχνης από την καρδιά μας, να βγάλουμε τα άχρηστα από τη ζωή μας και να γεμίσουμε πάλι με από το Άγιο Πνεύμα, δουλεύοντας με όλη μας την καρδιά για να σώσουμε αυτούς που βρίσκονται σε πορεία απώλειας και θανάτου.

Στις μέρες της Βίβλου το Ευαγγέλιο επεκτάθηκε αυτόματα και αυθόρμητα. Οι πιστοί πήγαιναν παντού κηρύττοντας το άγιο Λόγο του Θεού Το μήνυμα ήταν ο Σταυρός. Η δυναμική τους ήταν το Άγιο Πνεύμα. Η εξουσία τους ήταν η Βίβλος. Με ένα "Ούτω λέγει Κύριος" στα χείλη τους, κήρυξαν το Ευαγγέλιο και αναποδογύρισαν ολόκληρο τον κόσμο.

Σήμερα, δεν έχουμε τη δύναμη να φέρουμε ακόμη και σ' ένα χωριό "τα πάνω-κάτω", πόσο μάλλον στον κόσμο. Έφθασε η ώρα ν' ανεβάσουμε το επίπεδο των προσδοκιών μας στο επίπεδο του Λόγου του Θεού. Δεν περιμένουμε ο Θεός να εργαστεί με τον τρόπο που ξέρει. Ενεργούμε σαν ο Χριστός να έγινε το μεγάλο ΗΜΟΥΝ, αντί του μεγάλου ΕΙΜΑΙ. Είναι θλιβερό όταν προσπαθούμε να προσαρμόσουμε τη θεολογία και την πίστη μας στο χαμηλό επίπεδο της ηττημένης και παρακμάζουσας ζωής μας.

Μακάρι ο Θεός να μας συγχωρήσει για την μετριότητά μας. Μακάρι να μας σώσει από το μπαγιάτεμα της ζωής μας και να μας κάνει δυσαρεστημένους με τις περιορισμένες κατακτήσεις μας και την έλλειψη δύναμης και αγάπης. Μακάρι ο Θεός να εξαγνίσει την καρδιά μας με μια ουράνια φωτιά και να κάνει την ψυχή μας να φλέγεται με μια νέα πιστότητα, αγάπη, θάρρος και πεποίθηση. Η αναζωπύρωση είναι η μοναδική μας ελπίδα. Πρέπει να υπάρχει δύναμη στην προσευχή και στο κήρυγμά μας. Έχουμε ραντεβού με την ιστορία. Χριστός ή καταστροφή!!!

Αληθινά, υπάρχει μόνο μία ελπίδα για τον κόσμο. Είναι ο σταυρωμένος, αναστημένος, βασιλιάς Χριστός. Δεν υπάρχει άλλη ελπίδα γι' αυτή την ταραγμένη γενιά. Τώρα είναι η ώρα να βγούμε όλοι έξω και να δώσουμε στους ανθρώπους που χάνονται γύρω μας τον υπέροχο Ιησού. Ο Θεός μάς καλεί να προσευχόμαστε, να δίνουμε, να πηγαίνουμε. Ήρθε η ώρα για θυσία. Ήρθε η ώρα να σοβαρευτούμε και ν' ασχοληθούμε με τον Κύριο. Πράγματα πρέπει ν' αρχίσουν να συμβαίνουν για το Θεό. Η αναζωπύρωση πρέπει να έρθει άμεσα στη ζωή μας, στη διακονία μας, στους ανθρώπους γύρω μας.

Στο Σταυρό βρίσκεται η νίκη

Είναι αναγκαίο να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Σταυρός του Χριστού είναι το μόνο έδαφος πάνω στο οποίο μπορούμε να ελπίζουμε για θρίαμβο επάνω στο σατανά. Ήταν εκεί - στο Σταυρό - όταν ο Θεός στο πρόσωπο του μοναδικού Του Υιού, συνάντησε τον επαναστάτη αρχάγγελο και τους πεσμένους αγγέλους του και κέρδισε αυτή τη νίκη, την οποία μας παραχωρεί για να την οικειοποιηθούμε. Αυτό, φαίνεται καθαρά από τα πιο κάτω εδάφια: Κολοσσαείς 2:15 - *"και αφού απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες, τις καταντρόπιασε δημόσια, όταν, επάνω του, θριάμβευσε εναντίον τους"* - δηλ. στον Σταυρό Του και Εβραίους 2:14-15 - *"Επειδή λοιπόν τα παιδιά αυτά ήταν άνθρωποι, έγινε κι ο Ιησούς άνθρωπος, για να καταργήσει με το θάνατό Του αυτόν που εξουσίαζε το θάνατο, δηλαδή το διάβολο. Μ΄ αυτόν τον τρόπο απελευθέρωσε όσους ο φόβος του θανάτου τούς είχε καταδικάσει να είναι δούλοι σ΄ όλη τους τη ζωή"*. Πρόσεξε: *"με τον θάνατο...καταργήσει...και απελευθέρωσε..."*

Εδώ φαίνεται ξεκάθαρα τι ο Χριστός εννοούσε την παραμονή της Σταυρικής Του Θυσίας, όταν έλεγε: *"...Αυτή όμως είναι η ώρα σας, η ώρα που κυριαρχεί το σκοτάδι"* (Λουκ. 22:53). Και στο Ιωαν. 12:31 *"Έφτασε η ώρα που ο κόσμος αυτός θα κριθεί· έφτασε η ώρα που ο άρχοντας αυτού του κόσμου θα διωχτεί έξω από τον κόσμο"*. Και ακόμη, στην Α΄ Ιωάννου 3:8 *"...Γι΄ αυτόν το λόγο ο Υιός του Θεού ήρθε στον κόσμο: Για να καταστρέψει τα έργα του διαβόλου"*.

Έτσι, το σταδιακό ξετύλιγμα του Λόγου του Θεού, μας οδηγεί τελικά στο εξής: "*Ο Θεός Πατέρας μάς λύτρωσε από τη σκοτεινή εξουσία του σατανά και μας πολιτογράφησε στη βασιλεία του αγαπητού Υιού του"* (Κολ. 1:13).

Αυτή είναι η θέση μας "εν Χριστώ", που δεν μας κάνει απρόσβλητους από τις επιθέσεις του διαβόλου, αλλά μας δίνει το όπλο του Θεού για τη νίκη εναντίον του. Και αυτό είναι που πρέπει να κρατήσουμε, εάν θέλουμε να θριαμβεύσουμε.

Δεν έχουμε καλεστεί για να είμαστε *"νεκροί ως προς το διάβολο"*, αλλά να τον νικούμε (Αποκ. 12:11, Ιωα. 2:13-14, Εφ. 6:13). Είμαστε καλεσμένοι να είμαστε *"νεκροί ως προς την αμαρτία"* και να απομακρυνόμαστε από αυτή, αλλά ο διάβολος πρέπει να απομακρύνεται από εμάς όταν του αντιστεκόμαστε. Επιπλέον, βλέπουμε ότι ο Σταυρός του Χριστού είναι μια ανοικτή πόρτα ενός μηχανισμού που με τη δύναμη του Κυρίου μάς δίνει *"εξουσία...πάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού..."* (Λουκ. 10:19).

Ο Θεός μάς περιμένει να βάλουμε σε ενέργεια τη νίκη του Υιού Του στο Σταυρό ενάντια στο σατανά και κάτω από την οδηγία του Αγίου Πνεύματος να ζητήσουμε ειλικρινά να πραγματοποιηθεί αυτή η νίκη. Ας μάθουμε να χρησιμοποιούμε την Αγία Γραφή καθώς προσευχόμαστε και να ζητήσουμε από το Θεό να μας δίνει διάκριση να καταλάβουμε το έργο του διαβόλου και τα όπλα που χρησιμοποιεί εναντίον μας. Τίποτε περισσότερο από αυτό δεν αποδεικνύει καλύτερα το αλάνθαστο του εμπνευσμένου από το Θεό Λόγου Του.

Ο Θεός βρίσκεται μέσα στο ξίφος Του. Εάν το χρησιμοποιήσουμε με πίστη, θα κάνει όλα όσα λέει. Ας μην αμφισβητούμε λοιπόν αυτή την αλήθεια!

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε τρεις μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης:Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Παλαιότερα τεύχη της Εσχάτης Σάλπιγγας, μπορείτε να βρείτε στον σύνδεσμο :

https://heraldofhiscoming.org/index.php/read-the-herald/other-languages/428-other-languages/greek/4406-greek-edition

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου
Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας
E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Προστατευμένο μυαλό με το Αίμα του Αμνού

"Τα έργα σου στον Κύριο εμπιστέψου τα και οι σκοποί σου θα εκπληρωθούν" (Παρ. 16:3).

Το μυαλό είναι στο δωμάτιο του σπιτιού όπου οι επισκέπτες διασκεδάζουν. ... και ριζώνουν και μετά καταλαμβάνουν ολόκληρη την προσωπικότητα του ανθρώπου.

Οι σκέψεις είναι θρασείς και τολμηρές, δυνατές και ανθεκτικές. Όπως οι οπλισμένοι, επιβάλλονται στο μυαλό. Έρχονται προκλητικά. Έρχονται κολακευτικά. Έρχονται απειλητικά. Έρχονται με χιλιάδες τρόπους. Έρχονται μεμονωμένα, έρχονται σε ομάδες. Μερικές περιμένουν στην πόρτα του μυαλού και πιέζουν και συνωστίζονται να εισέλθουν, ενώ το δωμάτιο είναι γεμάτο. Διατηρούν το θόρυβο και την οχλαγωγία και τεντώνουν τα νεύρα αποθαρρύνοντας την καρδιά. Ο φόβος μπαίνει στο μυαλό και μας αιχμαλωτίζει.

"Και η ειρήνη του Θεού, που είναι ασύλληπτη στο ανθρώπινο μυαλό, θα διαφυλάξει τις καρδιές και τις σκέψεις σας κοντά στον Ιησού Χριστό" (Φιλιπ. 4:7).

Χιλιάδες βρίσκονται στον τάφο ή σε ένα ίδρυμα και άλλες χιλιάδες βρίσκονται κάτω από φυσικές ταλαιπωρίες και αρρώστιες, εξαιτίας της επιρροής του μυαλού. Και πόσες ακόμα τίμιες ψυχές εκλιπαρούν για απελευθέρωση.

Αυτές οι σκέψεις ανθρωπίνως δεν μπορούν να εκδιωχθούν. Είναι τόσες πολλές και τόσο δυνατές και τόσο έξυπνες για εμάς. Δεν έχουν ούτε ντροπή, ούτε αισθήματα. Κλώτσησέ τες και αμέσως θα επιστρέψουν! Πέταξέ τες έξω και θα ξανάρθουν πάλι! Κλείδωσε την πόρτα και κάθε μια τους έχει από ένα κύριο κλειδί. Αλλά δόξα στο Θεό, υπάρχει τρόπος απελευθέρωσης από αυτές τις βασανιστικές σκέψεις. Και αυτός είναι μέσω του πολύτιμου αίματος του Αμνού του Θεού, που θυσιάστηκε μια για πάντα.

Όταν άνοιξαν τα μάτια μου από τον ύπνο, αυτές οι σκέψεις του ενοχλητικού παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος ήταν έτοιμες να με βασανίσουν. Ήμουν αβοήθητος. Δεν ήξερα τι να κάνω μαζί τους. Έτσι, ο Κύριος μου έδειξε την πόρτα στην Αίγυπτο με το αίμα ραντισμένο στο ανώφλι και στους παραστάτες της (Εξ. 12:21-24), στην οποία κανένα κακό ή πνεύμα βασανισμού δε μπορούσε να εισέλθει και το μόνο που είχα να κάνω ήταν να θελήσω να αφιερώσω το μυαλό μου σε Εκείνον και έπειτα να εκζητήσω και να πιστέψω και να δω το αίμα του Χριστού επάνω μου, ακριβώς όπως στην πόρτα, σε αυτό το δωμάτιο στην Αίγυπτο.

Ήταν μια νέα και ευλογημένη σκέψη για μένα. Και έτσι έκανα. Ξαναήρθαν οι σκέψεις και είπα: "Το αίμα είναι πάνω στην πόρτα. Ο κόσμος είναι νεκρός ως προς εμένα και εγώ είμαι νεκρός ως προς τον κόσμο. Δεν μπορείς να μπεις κάτω από το αίμα". Υποχώρησαν. Ξανά και ξανά θα έρχονταν, αλλά απλά θα έδειχνα το αίμα πάνω στην πόρτα, στο μυαλό. Όποτε έρχονταν, σκεφτόμουν το αίμα του Ιησού και σύντομα η δύναμή τους έφευγε και σταμάτησαν τις επισκέψεις τους. Τα μαρτύριά μου έπαυσαν και το μυαλό μου βρήκε ανάπαυση καθώς τα αφιέρωνα όλα στο Θεό και σκεφτόμουν το αίμα.

Κοίταξε με πίστη το αίμα του Χριστού να είναι ραντισμένο στο μυαλό σου, στην πόρτα του "είναι" σου και όταν αυτά τα πράγματα εμφανιστούν και ζητήσουν την προσοχή σου, σήκωσε τα χέρια σου, αβοήθητη ψυχή και δείξε τους το αίμα στην πόρτα.

Πες στις σκέψεις και σε όλους τους επισκέπτες που προβάλουν εμπόδια, στον περισπασμό του μυαλού από την ειρήνη που δίνει ο Χριστός: **"Το αίμα του Ιησού είναι καταφύγιο για μένα. Προστατεύω το μυαλό μου, κάτω από το αίμα του Ιησού"**. Πες το με πίστη. Πες το συνεχώς. Πίστεψε ότι το αίμα του εσφαγμένου Αμνού του Θεού είναι στην πόρτα του μυαλού σου και σε προστατεύει, όπως είπε ο Θεός ότι θα κάνει, από το σατανά και τα βασανιστικά του πνεύματα.

Θυμήσου, ο Θεός κάνει ό,τι Του εμπιστεύεσαι να κάνει. Εμπιστεύσου Τον να κρατήσει τις σκέψεις σου στερεωμένες σε Εκείνον και να κρατήσει το μυαλό σου στην ειρήνη του Θεού, που υπερβαίνει κάθε νου, και θα το κάνει (Ψαλ. 37:5). *"Και η ειρήνη του Θεού, που είναι ασύλληπτη στο ανθρώπινο μυαλό, θα διαφυλάξει τις καρδιές και τις σκέψεις σας κοντά στον Ιησού Χριστό"* (Φιλιπ. 4:7).

Ο Θεός είναι η ελπίδα μας και ο βοηθός μας

"Ρίξε επάνω στον Κύριο το φορτίο σου, κι Αυτός θα σε ανακουφίσει..." (Ψαλ. 55:22).

Αυτές τις μέρες των δοκιμασιών και των θλίψεων, το πιο σημαντικό είναι, να πλησιάζουμε τον Κύριο με προσευχή και μέσα από το Λόγο Του. Καθώς το κάνουμε, τότε και Εκείνος θα μας πλησιάσει (Ιακ. 4:8). Θα μας αποκαλύψει περισσότερο τον Εαυτό Του και θα μοιραστεί μαζί μας περισσότερο από τον πλούτο Του. Υπόσχεται να δίνει ισχύ και ν' αυξάνει τη δύναμη στους αδύνατους (Ησα. 40:29), να δίνει ειρήνη που υπερέχει κάθε νου (Φιλιπ. 4:6-7), προμήθειες σε καιρό ανάγκης (4:19), ανάπαυση σε κοιλάδες σκιάς θανάτου (Ψαλ. 23:4), ελευθερία σε ημέρα θλίψης (50:15), προστασία από το κακό (91:1).

Όσον αφορά το να δαπανούμε χρόνο μαζί Του μέσω του Λόγου Του, μην ξεχνάτε ότι ο Λόγος Του είναι ζωντανός και ενεργός (Εβρ. 4:12). Μερικές φορές κρατώντας ακόμη και μία αλήθεια ή μία υπόσχεση από το Λόγο Του, μπορεί να κάνει τη διαφορά στην κατάσταση που βιώνουμε. Θυμάμαι τα λόγια από τον D.L.Moody: "Στάσου μπροστά στην υπόσχεση και ο Θεός θα σε συναντήσει εκεί". Και η αναφορά από τον A.W.Tozer: "...Αν βρίσκεσαι σε δυσκολία και νοιάζεσαι για την κατάστασή σου και θέλεις να είσαι τίμιος με το Θεό, μπορείς να Τον εμπιστευθείς. Μπορείς να πας σ' Εκείνον χάριν του Υιού Του, διεκδικώντας τις υποσχέσεις Του και δεν θα σε απογοητεύσει. Ο Θεός θα σε βοηθήσει και θα βρεις την οδό της ελευθερίας. Να θυμάσαι πάντα, ότι ο Θεός θα κινήσει γη και ουρανό για σένα αρκεί εσύ Τον εμπιστευθείς".

Ο κίνδυνος της αμαρτίας

Η αμαρτία είναι σαν την κατάβαση ενός λόφου, όπου κάθε βήμα που κάνουμε αυξάνει τη δυσκολία της επιστροφής μας. Ναι, είναι σαν ένα ποτάμι στην πορεία του, όσο πιο μακριά τρέχει, τόσο πιο βαθύ είναι, και όσο πιο μακριά απέχει από την πηγή του, τόσο πιο πολύ αυξάνεται η ένταση του ήχου.

Η αμαρτία έχει ως συνήθεια να γίνεται δυνατότερη κάθε μέρα. Η καρδιά γίνεται σκληρότερη. Η συνείδηση γίνεται πιο αδρανής. Η απόσταση μεταξύ Θεού και ψυχής μεγαλώνει. Όπως ένας βράχος που εκτοξεύεται από την κορυφή του βουνού, όσο πιο πολύ πέφτουμε τότε κατεβαίνουμε όλο και με μεγαλύτερη ταχύτητα.

Αγαπητέ αδελφέ, ας προσέξουμε γιατί κοστίζει τρομακτικά να συνεχίζουμε να εμπλεκόμαστε με την ΑΜΑΡΤΙΑ!!

Η χάρη του Θεού μάς βοηθά ν' αντέξουμε ως το τέλος

"Δικαιωθήκαμε λοιπόν από την πίστη και έχουμε ειρήνη με το Θεό μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, διαμέσου Του οποίου έχουμε και την είσοδο με την πίστη στη χάρη αυτή" - την είσοδο στη χάρη αυτή - *"στην οποία έχουμε σταθεί και καυχιόμαστε για την ελπίδα της δόξας του Θεού"* (Ρωμ. 5:1-2). Σ' αυτά τα δύο εδάφια υπάρχουν τρεις πολύτιμες λέξεις: ειρήνη, χάρη και δόξα. Κοιτάμε πίσω στο Σταυρό κι' εκεί, με πίστη, βλέπουμε τον Υιό του Θεού να αιμορραγεί και να πεθαίνει για τις αμαρτίες μας, και με το αίμα Του να φέρνει ειρήνη στην ένοχη συνείδησή μας. Έπειτα έχουμε χάρη για το παρόν, χάρη από μέρα σε μέρα, και μετά το επόμενο βήμα είναι η δόξα, που θα έχουμε στην αιωνιότητα.

Υπάρχουν τρεις πολύτιμες λέξεις – «ειρήνη» για το παρελθόν, «χάρη» για το παρόν και «δόξα» για το μέλλον. Τα καλλίτερα είναι φυλαγμένα για εμάς! Θα δούμε το Βασιλιά στη δόξα Του σύντομα, όταν φθάσουμε στο βασίλειο της αιώνιας χαράς, αφού θα έχουμε περάσει από τη γη.

Πώς θα πάρεις τη δόξα; Έλα με θάρρος μπροστά στο θρόνο της χάρης και πάρε την. Δεν υπάρχει ούτε ένας φτωχός περιπλανώμενος, που δε μπορεί να έρθει στο θρόνο της χάρης και να μην την πάρει γιατί είναι ανεξάντλητη πηγή

Υπάρχουν πολλοί καλοί χριστιανοί, που συνεχώς περιστρέφονται γύρω από τις συμφορές τους. Τις ανακυκλώνουν ξανά και ξανά και τις κοιτούν από όλες τις πλευρές. Κοιτούν στο παρελθόν με λύπη και θεωρούν ότι το μέλλον τους επιφυλάσσει μεγάλες δοκιμασίες και προβλήματα, και απλά τα φορτώνονται και παραπαίουν κάτω απ' το βάρος τους. Δε μπορούν να τα κουβαλήσουν και δε μπορούν να εργαστούν για το Θεό.

Κάποιος κάποτε πριν καιρό μου είπε: "Θα ήθελες να πας στον πάσσαλο και να καείς;" "Δεν νομίζω ότι θα ήθελα. Όχι" απάντησα, "εάν επρόκειτο να καώ σ' ένα πάσσαλο, ο Θεός θα μου έδινε και τη χάρη να πεθάνω. Θα το σκεφτώ όταν θα έρθει η ώρα. Καλλίτερα να έχω χάρη να κάνω το έργο που κάνω. Δε θέλω να πεθάνω το θάνατο του μάρτυρα, αλλά αν έπρεπε να πεθάνω έτσι, ο Θεός θα μου έδινε τη χάρη να το κάνω".

Πάρα πολλοί άνθρωποι φοβούνται όταν σκέφτονται την ώρα του θανάτου. Όταν πεθάνουν, εάν είναι χριστιανοί, η χάρη του Θεού θα τους δοθεί. Φίλοι μου, ο Θεός θα σας κρατήσει, γιατί λέγει: *"Επειδή, εγώ ο Κύριος ο Θεός σου είμαι που κρατάω το δεξί σου χέρι..."* (Ησα. 41:13).

Δεν πρέπει να περιορίζουμε την ένδοξη χάρη του Θεού. *"Και είναι δυνατός ο Θεός κάθε χάρη να την κάνει να περισσέψει σ' εσάς, ώστε, πάντοτε έχοντας κάθε αυτάρκεια σε καθετί, να περισσεύετε σε κάθε έργο αγαθό"* (Β΄Κορ. 9:8). Έχει αρκετή χάρη έτσι ώστε ο καθένας μας να είναι έτοιμος για την υπηρεσία Του. Δεν είναι επειδή ο Θεός δε μπορεί να μας χρησιμοποιήσει, δεν είναι επειδή ο Θεός δεν επαρκεί για να μας ετοιμάσει για την υπηρεσία Του, που δεν εργαζόμαστε, αλλά επειδή δεν πάμε να Του το ζητήσουμε.

Γι' αυτό, δώσε προσοχή στην Β΄Κορ. 12:7 - *"Και για να μη υπερηφανεύομαι, εξαιτίας τής υπερβολής των αποκαλύψεων, μου δόθηκε ένας σκόλοπας στη σάρκα, ένας άγγελος του σατανά, για να με χτυπάει, για να μη υπερηφανεύομαι"*. Πάρα πολλοί άνθρωποι προσεύχονται συνεχώς στο Θεό να τους πάρει τον σκόλοπα από τη σάρκα. Αυτοί οι σκόλοπες στη σάρκα είναι εκεί για κάποιο σκοπό - για το καλό μας. Είναι εκεί μήπως και "υπερηφανευθούμε".

Πιστεύω ότι θα βρεθούν πολλοί περισσότεροι άνθρωποι που θα σταθούν την ώρα της κρίσης και θα ευχαριστήσουν το Θεό περισσότερο για το διωγμό και τα παθήματα, από ό, τι για την ευημερία. Η ευημερία έχει ωφελήσει τους ανθρώπους πολύ λιγότερο από τα παθήματα και μπορούμε να το διαπιστώσουμε αυτό κοιτώντας γύρω μας. Πιστεύω ότι ο Παύλος ένιωσε πιο ευγνώμων για τις πληγές του, από ό, τι για οτιδήποτε άλλο επάνω στη γη. Αν ζητάμε από το Θεό περισσότερη χάρη, τότε μπορούμε να υποφέρουμε όλους τους σκόλοπες της σάρκας. Ας προχωρήσουμε με θάρρος και ας πάρουμε όλη τη δύναμη που χρειαζόμαστε. Ο Θεός δε μας αφήνει να πολεμήσουμε τη μάχη μόνοι μας. Μας δίνει δύναμη να υπερνικήσουμε όλες τις δυσκολίες. Η χάρη του Θεού προσφέρεται δωρεάν. Μπορούμε να την έχουμε αν πραγματικά το επιθυμούμε!

Προσέξτε να μην ταράσσεστε

Στο ευαγγέλιο του Ιωάννη 16:33 ο Ιησούς λέει: *"... Ο κόσμος θα σας κάνει να υποφέρετε, αλλά εσείς να 'χετε θάρρος, γιατί Εγώ τον έχω νικήσει τον κόσμο"*. Σαν σοφός Καπετάνιος, μας αφυπνίζει και μας προειδοποιεί να είμαστε ΣΕ ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ γιατί αναμένονται δύσκολοι καιροί. Στο μέσο της σύγχυσης και των θλίψεων του κόσμου, επιθυμεί οι ακόλουθοί Του, τα "αναγεννημένα" Του παιδιά, να μην συμμετέχουν στο φόβο και τον τρόμο του κόσμου, ούτε στην αδιαφορία και στη μοιρολατρία του. Μας λέει για τα επερχόμενα γεγονότα να είμαστε έτοιμοι να τ' αντιμετωπίσουμε και ότι να δοξάσουμε τον Θεό σε οποιαδήποτε κατάσταση μπορεί να συναντήσουμε και να είμαστε απόλυτα σίγουροι για τη δύναμη του Θεού να μας κρατήσει σε οποιαδήποτε κατάσταση μπορεί ή πρόκειται ν' αντιμετωπίσουμε.

Στο 43ο κεφάλαιο του Ησαΐα, ο Κύριος δείχνει μ' ένα θαυμαστό τρόπο το πώς οι άνθρωποι είναι τα άτομα της ιδιαίτερης φροντίδας Του και το πώς όλα τα πράγματα βρίσκονται κάτω από την εξουσία Του ελέγχοντας καταστάσεις και φροντίζοντάς μας. *"Και τώρα λέει ο Κύριος, ο δημιουργός σου... Μη φοβάσαι, γιατί εγώ σε λύτρωσα· σου 'δωσα τ' όνομά Μου, δικός Μου είσαι. Όταν περνάς απ' τα νερά, Εγώ θα 'μαι μαζί σου· κι όταν περνάς ποτάμια, δε θα καταποντίζεσαι. Όταν μέσ' από τη φωτιά βαδίζεις, δε θα καίγεσαι· οι φλόγες της δε θα σε αποτεφρώσουν"* (Ησα. 43:1-2).

Εκείνος είναι θαυμαστός, αγαπών, πιστός, προσεκτικός Φρουρός της ζωής μας, και επίσης είναι Κύριος των υδάτων και Κύριος της φωτιάς, έτσι ώστε ούτε πλημμύρα ούτε φωτιά να μπορεί να καταλάβει ούτε ένα εκατοστό πέραν από ό,τι Εκείνος επιτρέπει. Η θαυμαστή Του δύναμη συνεχώς εφαρμόζεται χάριν των δικών Του παιδιών που εμπιστεύεται!

"...Ας τρέχουμε με χαρούμενη προσμονή το αγώνισμα του δύσκολου δρόμου, που έχουμε μπροστά μας" (Εβρ. 12:1). Ο Κύριος έχει ένα υπέροχο έργο να εκτελέσει μέσα μας με τη δοκιμή της πίστης μας. Μπορούμε να περιμένουμε ότι η αναλλοίωτη αγάπη Του θα γίνει η αιτία να δοκιμαστούμε και να εξεταστούμε, ώστε να βγούμε σαν χρυσάφι (Α΄ Πετρ. 1:7, Ιώβ 23:10). *"Μη χάσετε, λοιπόν, το θάρρος σας, που θα ανταμειφθεί πλουσιοπάροχα. Χρειάζεστε υπομονή για να κάνετε το θέλημα του Θεού και να καρπωθείτε αυτό που υποσχέθηκε"* (Εβρ. 10:35-36).

Ο Θεός θέλει πράγματι να ξυπνήσουμε και να συνέλθουμε από τα βάθη του εγώ μας και με πίστη να Τον εμπιστευόμαστε *"...Μη φοβάσαι, μόνο πίστευε..."* (Λουκ. 8:50).

"Όταν αυτά αρχίσουν να γίνονται σηκώστε τα κεφάλια σας και αναθαρρήστε, γιατί πλησιάζει η ώρα του λυτρωμού σας" (Λουκ. 21:28).

Σχετικά με την ηλικία

«Δες, έκανες τις ημέρες μου ένα μέτρο σπιθαμής, και ο καιρός τής ζωής μου είναι σαν ένα τίποτε μπροστά σου στ' αλήθεια, κάθε άνθρωπος, παρόλο που είναι στερεός, είναι πέρα για πέρα ματαιότητα.» Ψαλμ.39:5

Όταν ο διάσημος μουσικοσυνθέτης Κάρολος Γκουνώ ήταν 40 χρόνων, κάποιος τον ρώτησε ποιας ηλικίας έπρεπε να είναι ο άνθρωπος που υποδυόταν τον Φάουστ. «Της συνηθισμένης ηλικίας ενός γέρου», απάντησε ο Γκουνώ, «δηλαδή 60 με 65 χρόνων» Είκοσι χρόνια αργότερα ένας τενόρος που τραγουδούσε στον «Φάουστ» έκανε στο συνθέτη την ίδια ερώτηση. «Της συνηθισμένης ηλικίας ενός γέρου», απάντησε ο εξηντάρης Γκουνώ, «δηλαδή 65 έως 80 χρόνων».

Όσο είμαστε μικροί, όλοι οι μεγάλοι είναι «γέροι», αλλά όταν εμείς φτάνουμε στην ηλικία τους, θεωρούμε τους εαυτούς μας νέους. Δεν συμβιβαζόμαστε εύκολα με την ιδέα των γηρατειών, και κυρίως με το χρόνο που περνάει και φέρνει τη ζωή μας προς το τέλος. Είναι εντελώς φυσικό. Ο Θεός δεν μας έπλασε για να γερνάμε και να πεθαίνουμε, αλλά να ζούμε ευτυχισμένοι κοντά Του, πάντα ακμαίοι και δυνατοί. Η αμαρτία, που μόνοι μας διαλέξαμε και μέσα σ' αυτή ζούμε, έφερε τη φθορά και το θάνατο, γιατί έφερε την απομάκρυνση από την πηγή της ζωής, από το Θεό του σύμπαντος. Εκείνος όμως δεν μας άφησε στη φθορά και στο θάνατο. Έδωσε τον Ιησού Χριστό, τον Υιό Του, θυσία για την αμαρτία μας. Για να μας ελευθερώσει από την πλεκτάνη της και τη δύναμή της. Να μας δώσει τώρα ζωή άφθονη και ζωή αιώνια κοντά Του, Δεν χρειάζεται πια να μας φοβίζει ο χρόνος που περνά, η ηλικία μας που μεγαλώνει, τα άσπρα μαλλιά, τα πόδια που τρέμουν…. Καινούργιο σώμα θα μας δώσει, χωρίς πόνους και αρρώστια, χωρίς δάκρυα και γηρατειά, σώμα δοξασμένο, να είμαστε όμοιοι με Αυτόν, στον Ουρανό, εκεί που θα Τον βλέπουμε πρόσωπο προς Πρόσωπο, και θα Τον υμνούμε στους αιώνες για τη θαυμαστή σωτηρία που μας χάρισε!

Εμπιστευόμενοι το ένδοξο Ευαγγέλιο

Σίγουρα, έχουμε πολλούς λόγους να δοξάζουμε το Θεό μας για τον τρόπο που έχει πλημμυρίσει τη ζωή μας με τη χάρη, το έλεος και τη σωτηρία Του! Όταν σκεφτούμε τα εκατομμύρια εκατομμυρίων ψυχών της γης, που συνωστίζονται στον πλατύ δρόμο της καταστροφής, ταπεινωνόμαστε μπροστά στο Θεό που ακούσαμε και μετανοήσαμε και πιστέψαμε το ένδοξο Ευαγγέλιο κι' έτσι σωθήκαμε και μας δωρίστηκε η αιώνια ζωή! Κάτω απ' το φως αυτού του γεγονότος, μπορούμε σωστά να ρωτήσουμε, όπως έκανε ο Παύλος, παρόμοια, τρέμοντας και έκθαμβοι: *"Κύριε, τι θέλεις να κάνω;"* (Πράξ. 9:6).

Ο Κύριος ψάχνει αυτούς που προοδεύουν με το θέλημά Του και τους σκοπούς Του εδώ κάτω στη γη αυτή την κρίσιμη ώρα. Ας αφιερώσουμε τον εαυτό μας στην κλίση μας να τελειώσουμε το έργο που μας έχει δώσει να κάνουμε γι' Αυτόν ο αγαπημένος μας Κύριος. Ας συμβάλουμε ώστε να επιστρέψει ο Βασιλιάς των βασιλιάδων, ο Βασιλιάς της αγάπης και της δικαιοσύνης, η βασιλεία του Οποίου διαρκεί για πάντα!

Και ας προσπαθήσουμε να διατηρήσουμε λαμπερή τη φλόγα και την με όλη μας την καρδιά αφοσίωση στον Ουράνιο Βασιλιά μας, ακολουθώντας Τον σε ό, τι μας οδηγεί. Το να περπατούμε και να εργαζόμαστε με την "πρώτη μας αγάπη" είναι τόσο πολύτιμο για τον Κύριο και Σωτήρα μας, όπως είναι το να κάνει δικαιοσύνη αν δε μετανοήσουμε! (Αποκ. 2:4-5).

Ας βάλουμε χωρίς εγωισμό και με αυτοθυσία τα ενδιαφέροντά Του και τη Βασιλεία Του πάνω απ' όλα και ας αποδειχθούμε πιστοί στο Θεό, που μας εμπιστεύθηκε την εξάπλωση του άγιου και αιώνιου Ευαγγελίου Του!

Εστιάζοντας στον Ιησού Χριστό

Πόσο ευγνώμονες μπορούμε να είμαστε γιατί όταν εστιάζουμε στο Χριστό, Εκείνος είναι πιστός να μας δώσει ό, τι χρειαζόμαστε για να αντέξουμε στις καταιγίδες της ζωής! Σ' Αυτόν βρίσκεται η δύναμή μας, η ενθάρρυνση, η ειρήνη, η ανάπαυση, η θεραπεία, η ελπίδα, η ζωή, η χαρά, η αντοχή και η νίκη. Σκέψου μόνο λίγα από τα πολύτιμα λόγια Του προς εμάς:

"Ελάτε σ' Εμένα όλοι όσοι κοπιάζετε κι είστε φορτωμένοι, κι Εγώ θα σας ξεκουράσω" (Ματθ. 11:28).

"...Την δική Μου ειρήνη σας δίνω...Μην ανησυχείτε, και μη δειλιάζετε" (Ιωα. 14:27).

"...Ο κόσμος θα σας κάνει να υποφέρετε· αλλά εσείς να 'χετε θάρρος, γιατί Εγώ τον έχω νικήσει τον κόσμο" (Ιωα. 16:33).

"...Όπως είπε ο Θεός: "Δε θα σ' αφήσω μόνον, ούτε θα σ' εγκαταλείψω". Έτσι θα μπορούμε με θάρρος να λέμε: "Ο Κύριος είναι βοηθός μου· δε θα φοβηθώ..." (Εβρ. 13:5-6).

Ένα από τα διδάγματα αυτού του θέματος είναι ότι ο Χριστός τα έδωσε όλα, ακόμη και τον Εαυτό Του, για εμάς, και ότι έτσι κι' εμείς πρέπει να τα δώσουμε όλα για Εκείνον. Μας καλεί ν' αρνηθούμε τον εαυτό μας, να σηκώσουμε το σταυρό μας και να Τον ακολουθήσουμε. Μακάρι, σαν τον Απόστολο Παύλο, να μπορέσουμε να πούμε: *"Έχω πεθάνει στο σταυρό μαζί με το Χριστό. Τώρα πια δε ζω εγώ, αλλά ζει στο πρόσωπό μου ο Χριστός. Κι η τωρινή σωματική μου ζωή είναι ζωή βασισμένη στην πίστη μου στον Υιό του Θεού, που με αγάπησε και πέθανε εκούσια για χάρη μου"* (Γαλ. 2:20).

Συνέχεια στη σελ.6

Συνέχεια από τη σελ.5

Μακάρι να Τον πλησιάσουμε, να ζήσουμε τελείως γι' Αυτόν, και να Τον διακηρύττουμε με πίστη καθώς περιμένουμε "τη μακαριότητα που ελπίζουμε, δηλαδή την εμφάνιση της δόξας του μεγάλου Θεού και σωτήρα μας, του Ιησού Χριστού που έδωσε τον εαυτό Του για μας..." (Τίτ. 2:13-14). *"Γιατί, ο ίδιος ο Κύριος με πρόσταγμα, με φωνή αρχάγγελου και με σάλπιγγα Θεού θα κατεβεί από τον ουρανό και αυτοί που πέθαναν πιστοί στο Χριστό θ' αναστηθούν πρώτοι. Έπειτα, εμάς που θα είμαστε ακόμα στη ζωή, θα μας αρπάξουν σύννεφα μαζί μ' εκείνους, για να προϋπαντήσουμε τον Κύριο στον αέρα κατά τον ερχομό Του· κι έτσι θα είμαστε για πάντα μαζί με τον Κύριο"* (Α΄ Θεσ. 4:16-17).

Δουλειά μόνο για τα μάτια....

"Να δουλεύετε με καλή διάθεση έχοντας τη συναίσθηση πως το κάνετε για τον Κύριο και όχι για τους ανθρώπους. Όχι για να σας βλέπουν, με κίνητρο να αρέσετε στους ανθρώπους, αλλά σαν δούλοι του Χριστού, που κάνετε το θέλημα του Θεού με όλη την ψυχή σας." Εφεσίους.6:6-7

Ο προϊστάμενος μιας υπηρεσίας εξομολογούταν σ' ένα φίλο του : «Όταν περνάω από το τμήμα των δακτυλογράφων, αισθάνομαι σαν ένα κομμάτι από ουράνιο που πλησιάζει σε μετρητή Γκάιγκερ». «Τι εννοείς;» «Εννοώ ότι όσο περισσότερο πλησιάζω, τόσο ταχύτερα δουλεύουν!».

Δουλεύουν για τα μάτια του αφεντικού. Όταν τους βλέπει, επιταχύνουν. Και όταν φεύγει, το ρίχνουν στο χάζεμα. Αν την ώρα που δουλεύαμε, στεκόταν δίπλα μας ο Κύριος, και Τον βλέπαμε να μας βλέπει, πώς θα δουλεύαμε; Δεν θα θέλαμε να ήμαστε συνεπέστατοι και εργατικότατοι; Δεν θα κάναμε ό,τι καλύτερο μπορούσαμε και μάλιστα σε χρόνο ρεκόρ; Μα ο Κύριος είναι πράγματι εκεί. Μόνο που εμείς με τα φυσικά μας μάτια δεν Τον βλέπουμε. Δια της πίστεως όμως, το ξέρουμε πως είναι έτσι. Είναι μπροστά, εκεί, στη δουλειά μας, και μας βλέπει. Αν αυτό το έχουμε κατά νου, με πόσο διαφορετική διάθεση θα πάμε το πρωί στο γραφείο ή στο εργοστάσιο, στο μαγαζί, στο χωράφι, στο σχολείο, στο νοικοκυριό μας... Με οτιδήποτε κι αν ασχολούμαστε, αν το κάνουμε για τον Κύριο και με όλη μας την ψυχή, θα είμαστε χαρούμενοι και ικανοποιημένοι, όποιο και όπως και αν είναι το αφεντικό μας και όσος και αν είναι ο μισθός μας. Η καλύτερη αμοιβή μας θα είναι το «εύγε» του Κυρίου μας, ότι κάναμε το θέλημά Του και ζήσαμε τη μέρα μας για τη δόξα Του!

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να μας φυλάξει από το να παραπονιόμαστε για τους ανθρώπους και να μην περιμένουμε αναγνώριση και ανταμοιβή από αυτούς. Θα πρέπει να βλέπουμε πίσω από τα βλεπόμενα το Πρόσωπό Του και να δουλεύουμε σαν να ήταν για Εκείνον, με χαρά, ζήλο, προθυμία, συνέπεια, ώστε να Τον δοξάζουμε και μέσα από την εργασία μας.

Τι να ζητάμε από το Θεό

Συνήθως ζητάμε από το Θεό να εξαλείψει τα προβλήματά μας. Κι Αυτός μας απαντά *«στον κόσμο θα έχετε θλίψεις»* Ιωαν.16:33. Του ζητάμε να μας απαλλάξει από τις δοκιμασίες, ενώ πρέπει να ζητάμε τη βοήθειά Του για να τις υπερνικήσουμε. Τον παρακαλούμε να μας προστατεύσει από τους κακούς και πονηρούς ανθρώπους, ενώ πρέπει επίσης να Του πούμε να μας κάνει ανθρώπους αγάπης, υπομονής και ανεκτικότητας. Τον καλούμε να μας προστατεύσει από την πλάνη και το πνευματικό σκοτάδι, αλλά επίσης πρέπει να Του ζητάμε σύνεση, διάκριση και πνευματική όραση, για να βλέπουμε στα πυκνά σκοτάδια του κόσμου. Τον ικετεύουμε να καλύψει τις πολλές μας ανάγκες, ενώ πρέπει να Τον παρακαλούμε να μας κάνει ολιγαρκείς. Δεόμαστε στον Κύριο να μην επιτρέψει να αμαρτήσουμε και καλά κάνουμε, αλλά θα πρέπει επίσης να μάθουμε να καταφεύγουμε σ' Εκείνον για συγχώρεση. Σε τελευταία ανάλυση, ζητάμε από το Θεό να κάνει θαύματα στη ζωή μας. Αλλά ο Χριστός, αγαπητέ αδελφέ, προτιμά να κάνει εμάς τους ίδιους ένα ζωντανό θαύμα.

Η δύναμη της πίστης στο Χριστό

Όταν σωζόμαστε δια πίστεως, εννοούμε, ακριβώς, μέσω της πίστης. Ο Θεός είναι που σώζει. Είναι η ζωή του Χριστού, το αίμα του Χριστού, η θυσία του Χριστού, η μεσιτεία του Χριστού που σώζουν. Η πίστη είναι απλά το κανάλι μέσω του οποίου ρέει στην κενότητά μου η ουράνια πληρότητα, είναι το χέρι που είναι υψωμένο για να λάβει το δώρο που ο Χριστός βάζει σ' αυτό.

Μια ζωντανή πίστη στο Χριστό έχει δύναμη στη σωτηρία επειδή είναι το μοναδικό μέσον μέσω του οποίου η δύναμη του Θεού μπορεί να έρθει στην καρδιά μου. Σ' αυτή την πλευρά βρίσκεται ο απέραντος ωκεανός, η αγάπη του Χριστού, η αφθονία του Χριστού, τα οφέλη του Χριστού, η δικαιοσύνη του Χριστού, ή καλλίτερα Αυτός που τα περικλείει όλα αυτά, ο Ίδιος ο Χριστός! Και σ' αυτή την πλευρά βρίσκεται και το άδειο σκεύος της ψυχής μου.

Δεν είναι η πίστη που μας σώζει, είναι ο Χριστός που μας σώζει, και Αυτός είναι που μας σώζει μέσω της πίστης.

Η μεγάλη προσδοκία!

Ο ιεραπόστολος Δαβίδ Στερν έπεσε σε βαθιά θλίψη όταν ο Θεός πήρε κοντά Του την πολυαγαπημένη του κορούλα, και για πολύ καιρό δεν μπορούσε να συνέλθει. Πήγαινε κάθε μέρα στο νεκροταφείο για να κλάψει δίπλα στον τάφο της. Μέσα στον πόνο του άρχισε να σκέφτεται να εγκαταλείψει το ιεραποστολικό του έργο. Μια μέρα, καθώς στεκόταν μπροστά στον τάφο, κατάλαβε ξαφνικά πόσο ανόητο ήταν να στρέφει τις σκέψεις του στο νεκρό σώμα της κορούλας του. Το Άγιο Πνεύμα χάραξε στο μυαλό του τα λόγια του Χριστού στο Λουκά 23:43. Άρχισε επιστρέφοντας στο σπίτι του να επαναλαμβάνει τα λόγια του Κυρίου : *«Σήμερα θα είσαι μαζί μου στον Παράδεισο»* . Ευχαρίστησε το Θεό, γιατί το κοριτσάκι του ήταν μαζί με το Χριστό και με ανακούφιση κι ελπίδα συνέχισε το ιεραποστολικό του έργο.

Ας ευχαριστήσουμε τον Ουράνιο Πατέρα μας γιατί ο τάφος δεν είναι το τέλος της ζωής μας, αλλά η αρχή μιας όμορφης, ατέλειωτης, ευτυχισμένης ζωής στην παρουσία του Σωτήρα και Κυρίου μας Ιησού Χριστού.